

producerede fra vedkommende Bestyrelsesers Side; og at der altsaa skulde finde en virkelig Overeensstemmelse Sted, saaledes at det ligefrem skulde gaae op, er fuldkommen utænkligt. Noget ganske Andet er det, dersom Folkethinget havde yttret det Ønske, og endnu mere, dersom det havde kunnet give noget Bidrag til at tilvejebringe en større Overeensstemmelse mellem Specialregnskaberne og Finantslovens Postitioner, det vilde ganske vist ikke blot i høj Grad lette Revisionsarbejdet, men ogsaa vor hele Finantsforvaltning. Der er skeet Meget i denne Retning; men det er min Overbeviisning, at Meget endnu staar tilbage at ønske. Derimod vilde jeg som Revisor, efter den meget betingede Tilslutning, der fra Landstingsudvalgets Side har fundet Sted, til hvad der er yttret af Folkethingensudvalget, ikke finde den mindste Opfordring til udenfor de Tilfælde, hvor det maa findes nødvendigt at fremhæve en forekommende Uovereensstemmelse — enten fordi den har sær finantsiel Betydning eller fordi der derunder skjuler sig et Principspørgsmaal, i hvilket Tilfælde den allermindste Sum kan give Anledning til dybtgaaende Overveielser og meget følgerige Beslutninger — at medtage et eneste Punkt, som man ikke vilde have medtaget alligevel; men derimod troer jeg rigtignok, at der vilde være Anledning til i de Tilfælde, hvor Revisionen siger, at der ikke behøves nogen Indstilling, da at sige, at der indstilles til Billigelse. Det vilde vistnok være meget utilraadeligt, dersom den gamle Praxis bestod endnu, at Udvalget skulde gjøre Rede for enhver saadan Post; men, efterat selve Revisionsarbejdet er blevet betragtet som det foreliggende Forslag, og efterat det er vedtaget i begge Things Regulativer, at saadanne Poster, som ikke have givet Anledning til Indstilling, kunne vedtages uden særlig Afstemning, naar der ikke er stillet noget Ændringsforslag, synes jeg, at det er et ringe Punkt, med Hensyn til hvilket man kan gjøre det ene ligesaa vel og ligesaa let som det Andet. Denne Fremgangsmaade vil ikke forøge Revisionens eller Udvalgets Arbejde og ikke engang Rigsdagens Uleilighed, med Bøttering; thi saadanne Poster kunne i hundredevis blive vedtagne paa een gang blot derved,

at der ikke er stillet Ændringsforslag til samme. Jeg betragter det oprigtig talt kun som en Føieligheds Sag; men hvor denne Føielighed kan vises, troer jeg, at der er Grund til at gjøre det. Hvad det andet Punkt angaaer, vilde jeg som Revisor deri kun see et Supplement til den sædvansmæssige Instrux i de enkelte Tilfælde, hvor det i selve Finantsloven udtrykkelig er udtalt, at Bevillingen er skeet under den og den Forudsætning; i saa Tilfælde er det Administrationens Pligt at oplyse, hvilke Forandringer der ere indtraadte i Forudsætningen, som Legitimation for den i Regnskabet opførte Sum. Meningene kan altsaa kun være den, at hvor det fremgaaer klarlig af Overlag og deslige, at visse Forudsætninger have været antagne som sandsynlige, men Afvigelsen er saa betydelig, at den vækker Opmærksomhed, der skal man undersøge Forholdet, og leder denne Undersøgelse til, at man opdager noget Urigtigt, saa gjør man derom Anmeldelse; men det gjælder ikke mere herom end om de andre Maader, paa hvilke man kan ledes til at see, at et Spørgsmaal fortjener Overveielse.

Hvad dernæst det tredie Punkt angaaer, da har Udvalget henvist til de tidligere Betænkninger desangaaende, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at virkelig den deri udtalte Ansuelte er den rigtige. Jeg taler ikke om, at Statsregnskabet skal slutte sig til Finantsaaret — det tiltræder jeg ubetinget — men at alle Specialregnskaber skulle slutte sig til Finantsaaret, kan kun gjøres gjældende, saavidt det er muligt. Jeg skjønner imidlertid ikke rettere, end at en Reservation ikke kan være præjudiceret ved de to Bøttering, hvor til den ærede Landstingsmand har sigtet, og Udvalget tiltræder derfor Indstillingen med Hensyn til disse to Poster. Det er Noget, der naturligvis maa være særlig Overveielse forbeholdt, i hvilket Tilfælde en Afvigelse fra den fuldkomne Overeensstemmelse mellem Specialregnskaberne og Finantsaaret af praktiske Grunde lader sig gennemføre. At en Overeensstemmelse saavidt mulig maa finde Sted, er ikke blot theoretisk anerkjendt af Regeringen, men ogsaa praktisk gennemført, da det i